
Con verso animado

Escolma poética de alumnado de 1º ESO

Obradoiro poético en Lingua e literatura galegas, curso 18-19

Con verso animado

Un barco no porto

observa o amencer
cun bote doado
van adormecer.

IRIA FERREIRO

Cos tractores grandes,

labores falantes.

Cos tractores pequenos,
labores labregos.

Cos tractores novos,
acelerar coma un tolo.

Cos tractores vellos,
frear coma un cego.

5 razóns polas que cortarías contigo

Se me apartas dos meus amigos

Se me feres e non me alegras

Se non me deixas vestirme como quero

Se gritas e non falas

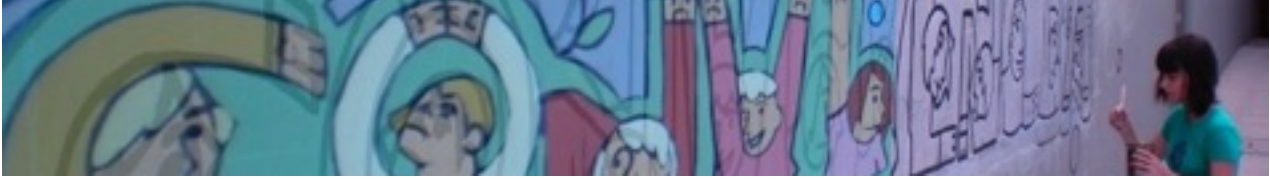
Se non me aceptas como son

Non quero ser a túa escrava

Non quero que me poñas selo

Só quero acompañarte nesta viaxe

Con verso animado

A montaña esperta na saudade

mentres a neve brilla sen parar
e as pedras non se paran de preguntar
“por que tanta soidade?”.

LEYRE LIÑARES

A lúa berra desde o alto
reclamando que as estrelas
lle fagan caso
porque tan soa se sente
que o silencio invade o seu ser

A area marcaba as pisadas das andadas da

xente,
mentres que o parasol xogaba ás agachadas
coas gaivotas.
As rochas observaban os cangrexos camiñar
por enriba delas.
E o mar vía como xogaban os seus compañeiros.

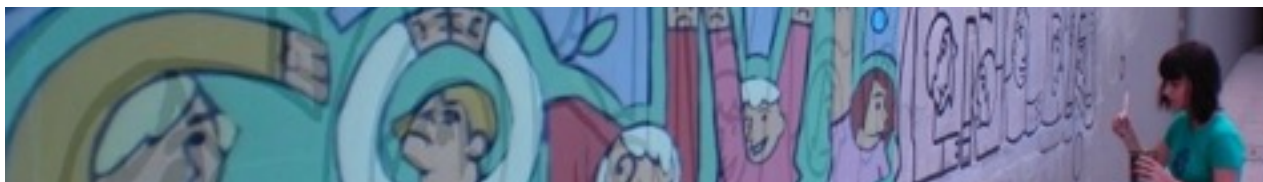
YANIRA VEIGA

As nubes son almofadas

O sol é unha mirada intensa que reflicte os
sentimentos dalgunha persoa
Achégame alá arriba
a ver como aquela mirada derrama lágrimas
sobre o mundo

Con verso animado

O instituto

As papeleiras,
tristes por estar baleiras.
As escaleiras,
preocupadas por estar cheas.

SOFÍA PAOLA
CHANG

A pobreza

A pobreza é dura.
A pobreza é difícil.
Cruzar unha rañura.
Cruzar un mísil.

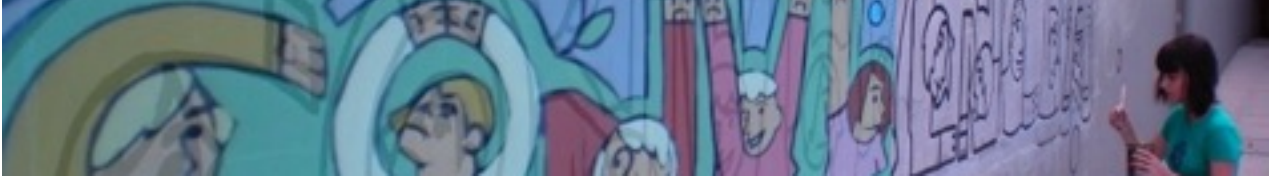
5 razóns polas que cortarías contigo

Se me quitas as miñas razóns
Se me abandonas nos meus problemas
Se me mentes
Se me ofreces cousas imposibles
Se me ocultas as túas emocións

Non quero vivir atada

Non quero que a xente me observe
Só quero algo que nos una en pensamentos

Con verso animado

Nunha paisaxe contaminada,
a montaña pide auxilio,
os peixes do río berran,
pero a fábrica segue contaminando.

MARCOS GARCÍA

Nun paisaxe colorida,
a montaña ri,
os peixes do río xogan e
as árbores volven medrar.

O mar líquido asasino
con gadoupas xigantes
que azoutan as rochas.

Líquido cheo de vida
que susurra paz e
transmite alegría.

Con verso animado

A almofada escoitaba os seus problemas,
a cama collíaa nas súas pernas,
as sabas limpábanlle as bágoas e
a escuridade ocultaba a súa dor.

VALERY DANIELA
GARCÍA

Correrei perseguindo o meu soño,
correrei deixando os problemas atrás.
Voarei, chegando á cima,
voarei conseguindo ser eu mesma.

Camiño pola montaña nevada,
saba branca con enrugas.
Dou saltos entre as rochas,
ferro mollado pola auga.

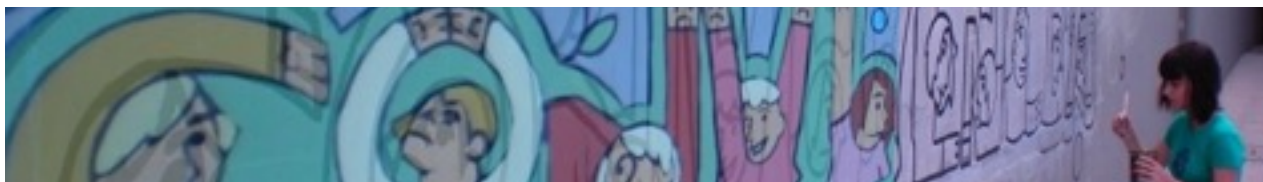

JADY MONIKY
ALMEIDA

Nadarei nun océano azul.
Nadarei nun océano fondo.
Pescarei cos brazos cansos.
Pescarei os peixes brancos.

Con verso animado

Por que será que

a vida mentres que pasa
vémola escura?

Será que nalgún futuro
encontraremos a árbore da paz?

Onde estarás, árbore
de amor e alegría?

Cando te atoparei
para que me abrases e
me quites ese peso de
enriba que teño?

**YEIMY LORENA
CRUZ**

Cun peso encima

a cama quere chorar.

Cunha lágrima do bolso
o chan entristécese.

A luz ten harmonía
e alegría,

pero cando ao seu amigo
interruptor o golpean,
ela deprímese.

Con verso animado

Rabaños de nubes

guiados por vagalumes brillantes.
O algodón que desprenden
cae nos campos.

**ADRIÁN
ALDEMUDE**

O banco ollaba con tranquilidade

o divertido que era ver
a pelota xogar ao fútbol coa árbore
mentres o tobogán non paraba de rir
coas cóxegas que lle facían
os nenínos ao baixar.

As lágrimas dos ríos baixan pola

fervenza
que frean os balóns inmóbiles da natureza.
De ríos que choran e berran pola perda.

HÉCTOR BOUZAS

As árbores intentan consolalos movéndose
sen parar.

Pero o aloumiño non serve de nada.
Xa se perde e non se ve coa mirada.

Con verso animado

Un corpo, unha máquina

todos coa mesma táctica.

O estómago, a trituradora,
sen piedade todo o devora.

Os ollos, as cámaras,
atópanse en todas as caras.

O nariz, unha depuradora,
osíxeno, CO₂, échese toda.

O corazón, o motor,
se non funciona vén Morte, coa súa implacable cor.

**ALEJANDRO
BUELA**

As palmeiras son os paraugas do deserto

Os cans, os ollos dos cegos

A familia, o corazón interno

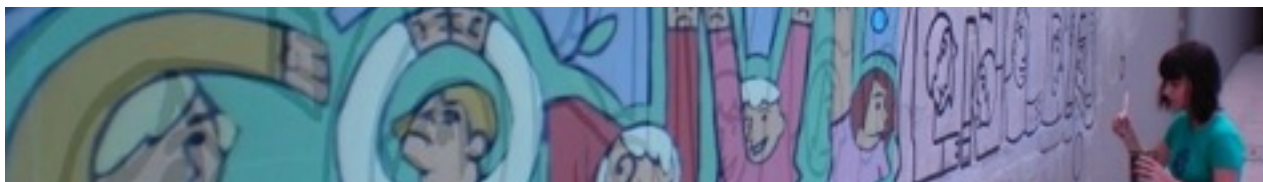
Os meus amigos caeron do ceo

SIMÓN VENTOSO

Con verso animado

As árbores choraban follas no outono,

as pozas ríanse cos nenos.

Os bancos escoitando os pesadelos

daquelas follas que caían co medo.

ENID ALONSO

O encerado está aburrido,

o ordenador cansado,

todos estresados están

os elementos deste antro.

ALBERTE LÓPEZ

As mesas son moi crueis,

fanlles traballar aos nenos,

e dos libros xa non falo,

que me dan dor de cabeza.

Mentres fago construcións

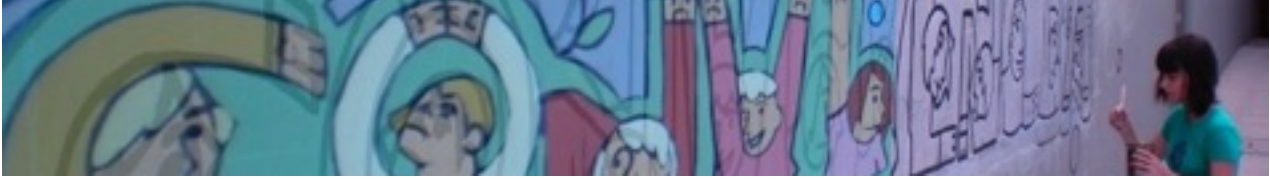
co húmido pan relado na praia en bañador,

móllanme as saborosas ondas de zume

quentadas polo aceso carbón,

que quenta todo o que atopa co seu lume abrasador.

Con verso animado

Os teus ollos

atravésanme como o fogo queima.

IDARA PENSADO

O teu nariz é o aire
que fai que o lume creza.

O teu pelo simboliza
os malos recordos que deixa.

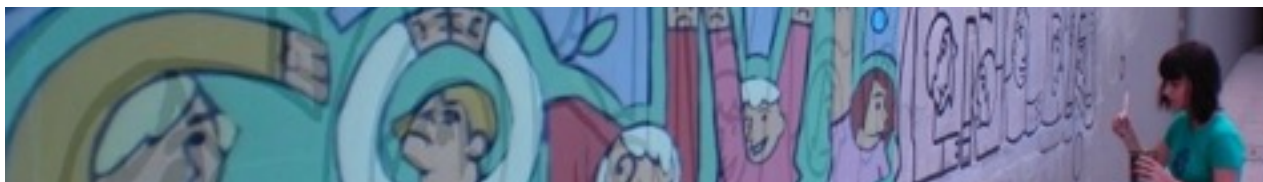
A túa boca é
a auga a menta
que refresca.

5 razóns polas que cortarías contigo

Se me mentes cousas verdadeiras
Se me enches o corazón de auga
Se me dis para sempre nesta vida
Se me enches de desprezo
Se me acaricias coas mans cheas de cravos

Non quero que me compares
Non quero que cando teña feridas me escozan
Só quero estar xuntos, non coma a noite e o día

Con verso animado

Frío abrasador de montes

e praias sen cores.

O mar ennegrecido
ensínanos a súa rabia
por non ter xente nas súas
cálidas praias e soleadas brisas.

Ventos e nubes, todos os días
contáxiannos a súa ira e a súa depresión
por estar condenados a vagar pola terra
sen ningunha salvación.

Bágoas celestes e brillantes
reclamando a súa vida pasada
que chora todos os días.

Saraiba cos seus latexos
tristes e incandescentes.

ALICIA CABEZAS

Con verso animado

Mirarei o ceo escuro con preocupación

mirarei o ceo escuro con asexo,
limparei o ceo escuro con decisión,
limparei o ceo escuro con desexo.

SERGIO GRANDÍO

Os suspiros da natureza

agariman os cabelos da terra,
mentres que as bágoas das montañas
fan unha longa viaxe.

Quero vencer esas guerras, guerras dolorosas.

Quero cruzar ese fume, fume de pelexa.
Quero que derrubemos esas fronteiras que
non nos deixan ver o que esas guerras causan.

CANDELA CHAN

A ponte colorida

É imposible de cruzar, esa ponte
interminable, a anos luz de
distancia.
O único que podo facer
é observala e ver a chea de
cores que reflicte sobre o ceo azul.

Con verso animado

A marquesiña protectora agacha os peóns debaixo da súa saia coma unha nai agarimosa.

A intersección dubidosa espárese o seu contido polos sucos da cidade.

O sinal de tránsito amosa desafiante o seu.

O estacionamento subterráneo abre a súa boca de balea para engulir os coches desvalidos.

DAMIÁN DEL RÍO

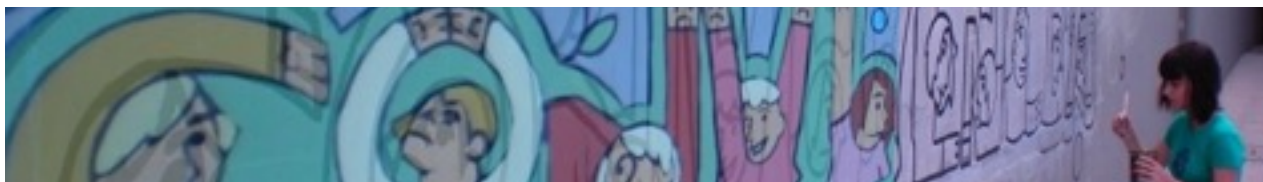

O vento é o axóuxere dos paxaros, pulmón do ceo.

A ferverza das nubes derrama unha chea de bágoas.

Cando a tormenta se achega, os tambores do ceo soan furiosos e escóitanse os seus latexos.

Con verso animado

As árbores durmidas

tapando o sol
e os arbustos
sempre xogando a esconderse.

A terra, paseando polo bosque,
mentres que as herbas a intentan parar.

O sol é unha lanterna,

sempre emitindo luz e
sempre quente ameazando con estoupar,
coas nubes loitando para tapar o sol,
como o algodón nas feridas.

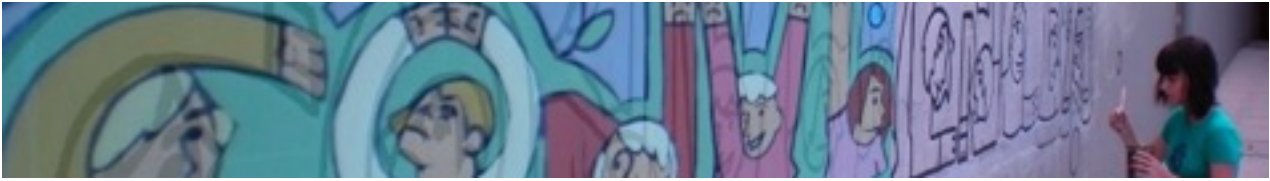
As nubes sempre están movéndose e cambiando,
nenos medrando cunha enerxía interminable,
querendo ir ao ceo e ver as estrelas
e os planetas
nunha viaxe desesperada
onde crecer é a terra á que aferrarte.

DARÍO FORT

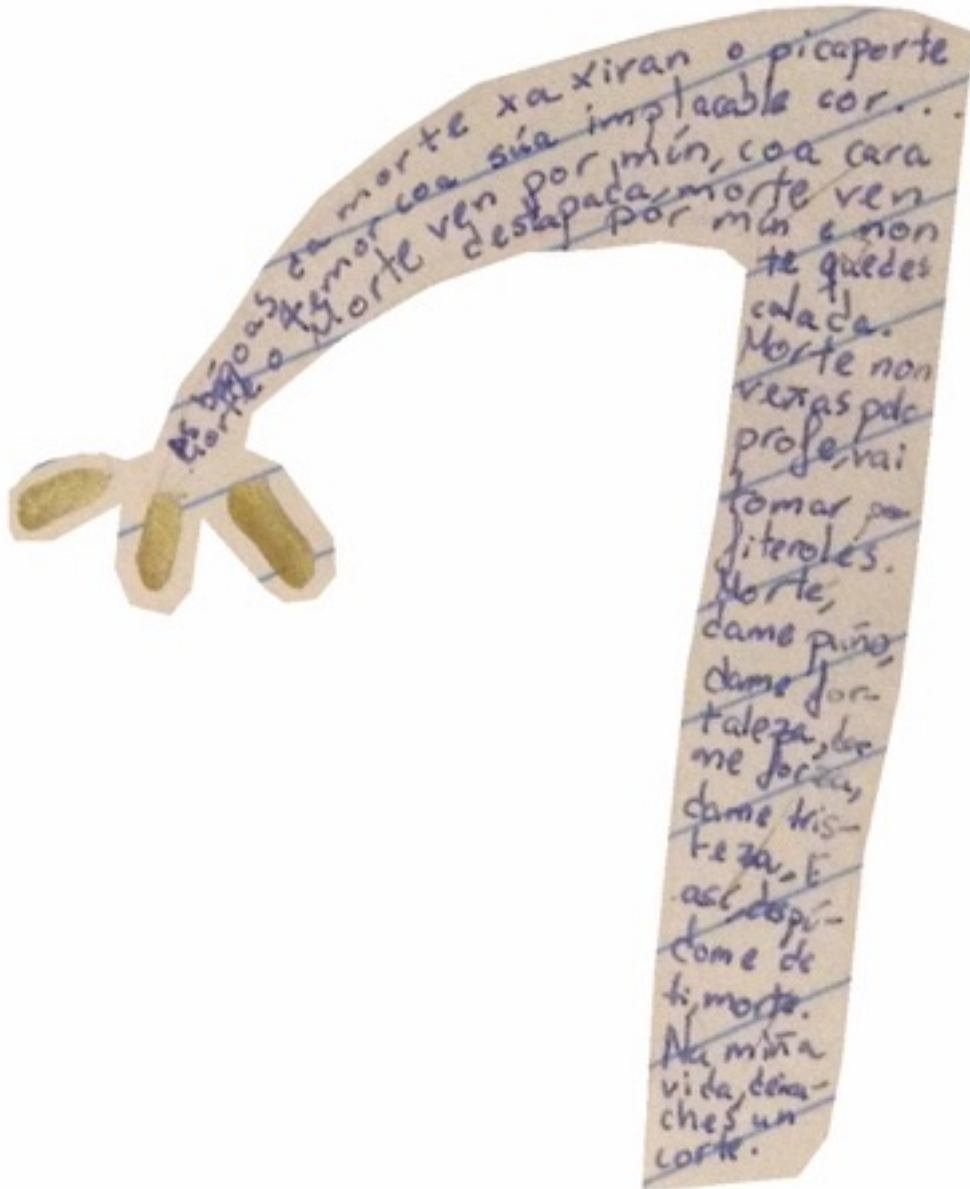
Con verso animado

ALEJANDRO
BUELA

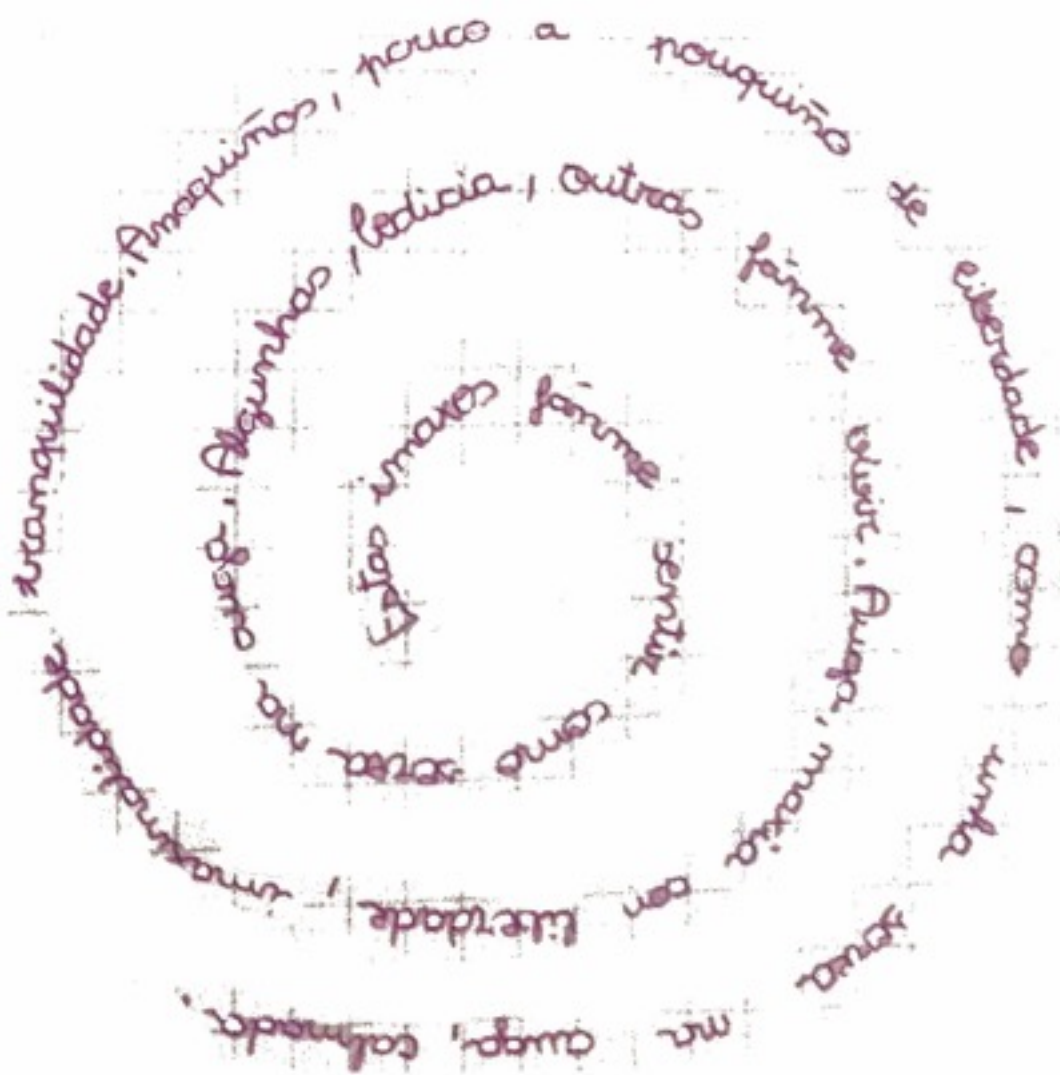
Con verso animado

ROCÍO SUÁREZ

Con verso animado

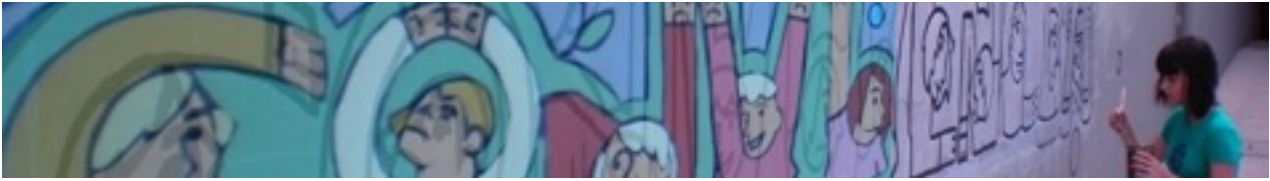
ENID ALONSO

Con verso animado

EVA NOVIO
